

Son Yolcuyum Tren İstasyonunda

– ÖNDER_34 · 17 Ekim 2020

Son yolcuyum gece de
Bir tren istasyonunda
Yol alacam karanlık ufuklara
Upuzun raylar üzerin de

Arşınlanıp duracak
Beynimin her yanında
Hangi boyuta geldiği
Beli olmayan dalgalar

Yaslayacak başımı cama
Kah kapanacak gözlerimin kapakları
Kah açılacak arada
Sessizliğe gömülmüş şehirlere bakacam

Yada yol kenarı yanan sarımsı ışıklara
Görmeye çalışacam görebilirim
Siyah perdeye ışık tutan yıldızlara
Ömründe akan zamanı harcayarak

Unutacam zamanı gösteren
Kolumda taşıdığım saati
Dalacam derin kuyulara benzeyen
Düştüğüm düşünceler girdabında

Atomun parçalanışı misali
Toz haline gelip dağılacam yine
Gecenin sırları sakladığı her yere
Sonra da irkilip kendime gelecem

Şafağın ilk ışıklarıyla
Umutlarımı diri tutarak
Güzel yarınlara yol almak adına
Yada başka deyişle örümün yetiği yere kadar